

Storkyro socken.

Undersökning av ett fyndställe från folkvandringstiden på Rapakhöjenkallio, ca 0,5 km SO om Kapue by ca 80 m SSW från Kyrö äs vänstra strand.

Under min vistelse i Storkyro i juni 1920 erfor jag av en av mina arbetare att några dagar före min ankomst ett svärd hade blivit hittat på Rapakhöjenkallio, som ligger ca 1/2 km SO om Kapue by. Hitterskan var änkan Hilmi Knuutman, bosatt i nämnda by. Då jag uppsökte änkan, fick jag veta att hon samma dag (7/6) hade hittat en spjutspets, då hon genomletade svärdets fyndställe. Motvilligt och endast mot en dugg betalning (50:- Fmk) avstod hon till Nationalmuseet de bägge forusakerne. På min uppmaning förde hon mig till fyndorten och utpekade för mig de ställen, där de bägge föremålen blivit hittade.

Rapakhöjenkallio är ett lågt men brant, skogbevuxet berg, vars nordöstra ända når landsvägen och Kyrö ä ca 1/2 km SO om Kapue by. Fyndstället ligger på en av bergets högsta avsatser, ca 70-80 m från ästranden (den exakta anteckningen tyvärr bortslappad). Här fanns i berget en liten rektangelformig klyfta av ungefär 3,50 m längd och 1,50 - 1,60 m bredd, vars smalvägg ligger mot N och som är öppen mot S. Mitt för öppningen ligger en stor ca 70 cm hög sten. Då änkan Knuutman ryckte undan några en-

risbuskar, som växte invid södra sidan av denna sten och grävde i den svarta mull, som fanns här och som hon ville föra till sin vid Rapakkojenkallios fot belägna potatisläppa, kom svärdet till synes. Det var med fästet nedåt instucket i jorden invid stenen. Efter att ha gjort detta fynd, genomgrävde änkan jorden rent omkring stenen och hittade vid densas motsatta, norra sida, men högre än svärdet en spjutspets. Letningarna fortsattes av hennes son, en mälare, som ungefär vid det på min karta med x3 betecknade stället hittade en klinknagel. Då jag kom till stället, var jorden i klyftan h. o. h. genomlöskad och till stor del bortförd. Bakom den stora stenen lägs i klyftan ytterligare ett par större stenar, dock icke längre på sina ursprungliga platser utan vältrade åt sidan. Jag förbjöd änkan att vidare röra vid stället, emedan jag följande dag ville undersöka vad som fanns kvar av jorden i klyftan, men fann, då jag skulle börja min undersökning att förbudet icke hade blivit åtgjort och att jorden tvärtom blivit yttermera genomgrävd. Denna bedrift faller ovannämnda mälare till last, som till sin orsikt anförde att han fått för sent underrättelse om mitt förbud. Det var vid denna senare grävning, som klinknageln hittades. Det återstod för mig ^{fänkan och sonen} blott att genomleta det tunna jordskikt, som Knautman ~~har~~ lämnat kvar i klyftan.

Kulturlagjorden var tämligen mörk, under den-
samma fanns sandblandad lera. Vid sällning
av jorden från Klyftans nordöstra ända hitta-
des en klinknägel samt i dess nordvästra del
ett obränt ben. Brända bensmutor blev icke
hittade. Det måste dock anses för möjligt
eller t. o. m. för sannolikt att den jord, som
hade förts bort från Klyftan till potatislandet,
innehållit brända ben. Svärdets och spjutspet-
sens läge tyda på en brandgrav.

Fyndstallets höjd över Tyröns vattenyta den
10 juni 1920 utgjorde enligt en av mig företagen
nivellering ca 12 m. (En exakt uppgift är omöj-
lig, då jorden i vilken fyndet låg, var bort-
förd). Den vid Klyftans öppning liggande stora
stenens topp var 12,28 m över åns yta.

Fyndet äro katalogiserade under nr 7729: 155-
160.

Helsingfors i december 1920

Alfred Hackman.

Storkyro socken.

Fyndplats från folkvandringstiden på Rapak-
kojen kallis i Valtuala by (7729: 155-160).



Plåt nr 5462

Bergskruva på Rapakkojenkallis ca 1/2 km SO om
Napue by på Kyröas vänstra strand, ca 70-80 m
från ån. Ungefär vid x1 hittades svärdet 7729: 155,
vid 2, på andra sidan av samma sten, spjutspetsen
7729: 156, vid 3 klinknaglarna 7729: 157, 158.

A. Hackman 1920.

5

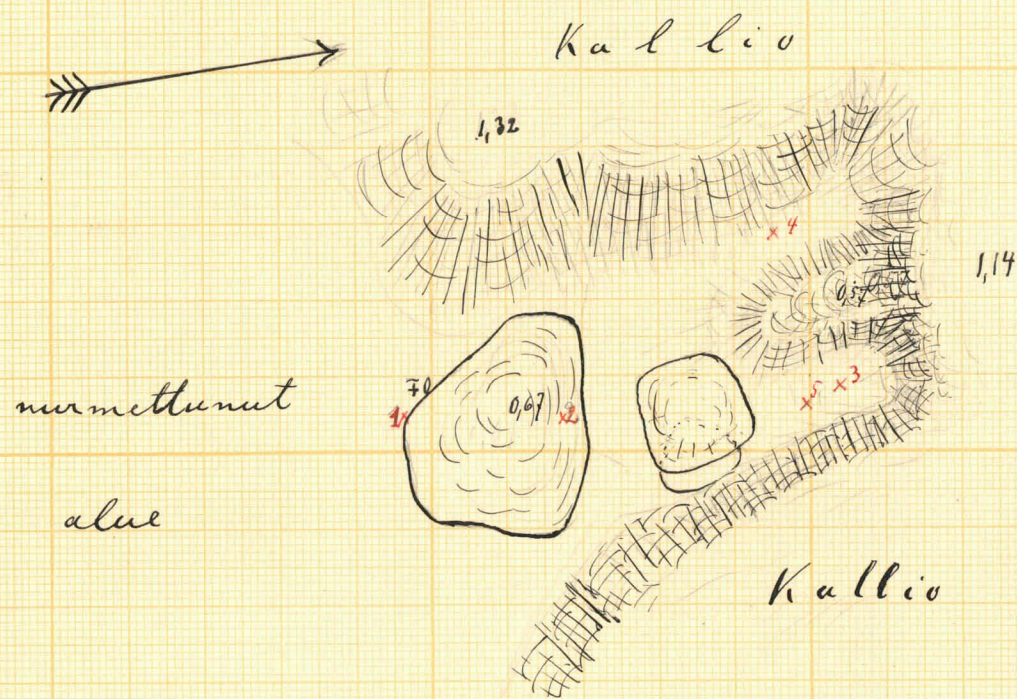
10

15

20

25

30



Isokyrö.

Kansanvaellusajan löytöpaikka
0,5 km SO Napueen kylältä oleval-
la Rapakkojen kalliolla.

Vot. K M inv. 7729: 155-160.

Tutki ja kartoitti v. 1920

A. Hackman.